

SPYŚ.

TRETY DESIATOK.

- No. 1. Oj! piszou Czumak u dorohu. Piśnia Czumačka z czornoho Szlachu, z pid Bałty.
- „ 2. Czy se-ż taja krynyceńka szczo ja wodu pyu. Szumka z Ukrainy.
- „ 3. Czy ja tobi ne kazała, ne dawała znaty? Kołomyjka.
- „ 4. Oj! diwczyno neboho, lubyż mene hołoho. Dwojnaja Piśnia z pid Bractławi.
- „ 5. Nema hirsze, tak nikomu, jak Burłaci mołodomu! Piśnia Burłacza, z pid Bohusławi.
- „ 6. Diwka w siniach stojała, na kozaka morhała. Dwojnaja Piśnia z pid Konstantynohrada.
- „ 7. Chyłyły sia husty łozy widkil witer wije. Piśnia.
- „ 8. Ne chody Hryciu na wieczernyci. Dumka z Ukrainy.
- „ 9. Pojichaŭ myłyj zostały sia tuhy. Dumka z Podola.
- „ 10. A u naszoji wdowyci chata na pomost'i. Piśnia z Ukrainy, z pid Wisznopoli.

Persza Sotnia.

Trety Desiatok.

No. 1.

„Oj! piszou Czumak u dorohu!“

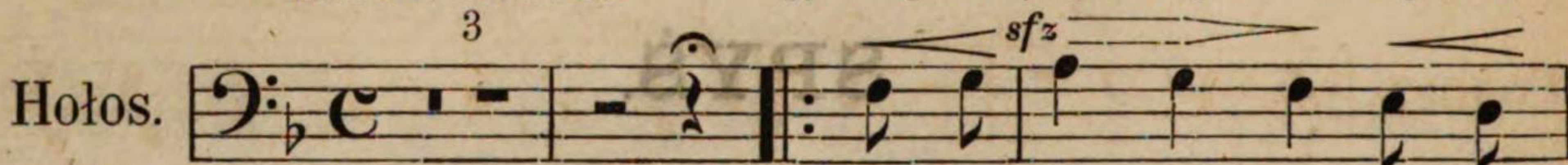
Dumka Czumačka

(z czornoho Szlachu, z pid Bałty.)

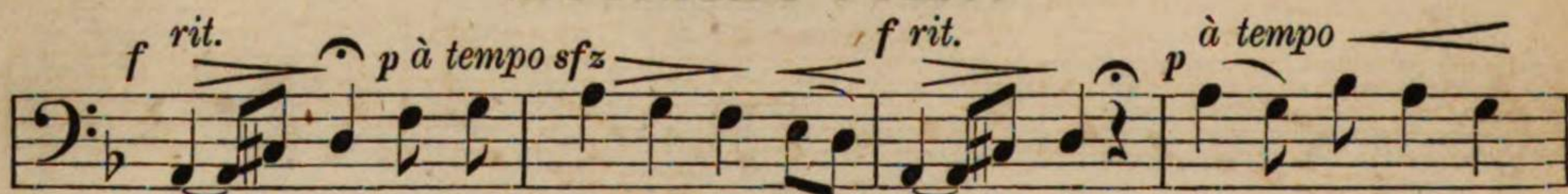
Hołos spiwaŭ O. Samochocki.

Andante sostenuto.

Spysaŭ i perełožyŭ pid muzyku A. Kocipiński.

Oj! pi - szou Czu - mak u do-

ro - hu! za nym žin - ka u po - ho - nju: Wo - zy za-wer-

ta - je, taj wo - ły wy - pra - ha - je, szczej ser - deńkom na - zy-

wa - je! Wo - zy za-wer - ta - je, taj wo - ły wy - pra-

ha - je, szczej ser - deń - kom na - zy - wa - je!...

„Wernysia czumacze do domu!

Wernysia czumacze do domu!

! Oteć maty łaje

I tiazko proklynaje.

Taky tobi chwortuna ne służyť! :|

Перша Сотня.

Трети Десятокъ.

No. 1.

„Ой! пішовъ Чумаць у дорогу!“

Думка Чумацька

(зъ чорного Шлаху, зъ підъ Байти.)

Голосъ співавъ О. Самохоцькій.

Andante sostenuto.

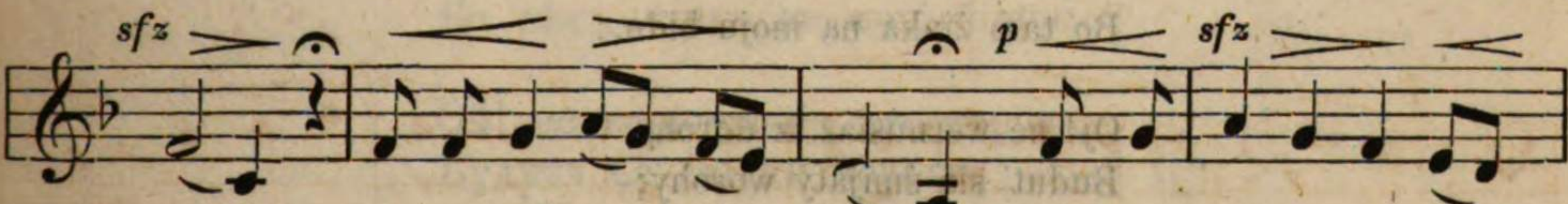
Списавъ і переложивъ підъ музику А. Коціпіньскій.

Ой! пі-шовъ Чу-маць у до-

ро - гу! за нимъ жінка у - по - го - ню: Во - зи за-вер-

та-е, тай во-ли ви - пра - га - е, щей серденькомъ на-зи-

ва - е! Во - зи за-вер-та - е, тай во-ли ви - пра-

га - е, щей сер - день-комъ на - зи - ва - е! ...

„Вернися чумаче до дому!

Вернися чумаче до дому!

Отець, мати лає,

И тяжко проклинає.

Таки тобі хвартуна не служить!“ :

Ta wernysia myłyj do domu!
 Ta płacut' dity za toboju,
 |: Mali dity płacut',
 Ta oteć i maty łaje.
 Tim nam tałanu ne maje! " :|

Oj! koły-b ty dobra żona,
 To ty-b sediła u doma;
 |: Nediłońku czyła,
 A piatnyciu postyła,
 Szczo-b nam chwortuna posłużyła! :|

Oj! chwortunoż, ty neboho!
 Posłużyż meni nemnoho;
 |: Służyłaś u chozajstwi,
 Taj służyła u burłactwi,
 Szcze-j posłuży u czumactwi! :|

Oj! pozdychały-ż siryji woły!
 Popsuwałyś' nowi wozy;
 |: Teper ja nieszczasnyj
 Do domu wże ne pidu,
 Bo tam żinka na moju bidu. :|

Oj! ne wernusiaż iz dorohy,
 Budut' sia śmijaty worohy;
 |: Szcze wsi czumaczeńky
 Tilko pjut', ta hulajut',
 A wże mene ne przyzywajut'! :|

Oj! wyjdu-ż ja na siu dołynu,
 Pohlanu-ż ja w*) prohałynu;
 |: Tam wsi czumaczeńki
 Tilko pjut', ta hulajut',
 Tilko moje beztałanje! :|

Oj! wyjdu-ż ja na tu horońku,
 Pohlanu-ż ja po świtońku;
 |: Oj świte-ż mij jasnyj,
 Swite-ż mij krasnyj,
 Szczo-ż wrodyusia ja nieszczasnyj! :|

*) Prohałyna. Mićjce w lesie bez drzew.

Та вернися, милий, до дому!

Та плачуть діти за тобою.

Мали діти плачуть,

Та отець і мати лає,

Тімъ намъ талану не має!:

Ой! коли-бъ ти добра жона,

То ти-бъ сиділа у дома;

Неділоньку читіла,

А п'ятницю постила.

Що-бъ намъ хвортуна послужила!:

Ой! хвортуно-жъ, ти небого!

Послужижъ мені немного;

Служилась у хозяйстві,

Тай служила въ у бурлацтві,

Ще-й послужи у чумацтві!:

Ой! поздыхали-жъ сірій воли!

Попсовались нові вози;

Теперь я нещасний,

До дому вже не піду,

Бо тамъ жінка на мою біду!:

Ой! не вернуся-жъ ізъ дороги,

Будуть ся сміяти вороги;

Ще всі чумаченьки

Тільки п'ють, та гуляють,

А вже мене не призивають!:

Ой! вийду-жъ я на сю долину,

Погляну-жъ я въ *) прогалину;

Тамъ всі чумаченьки

Тільки п'ють, та гуляють,

Тільки мое безталаня!:

Ой! вийду-жъ я на ту гороньку,

Погляну-жъ я по світоньку;

Ой світе-жъ мій ясний,

Світе-жъ мій красний,

Що-жъ вродився нещасний!:

*) Прогалина. Місце въ лісі безъ деревъ.

Persza Sotnia.

Trety Desiatok.

No. 2.

„Czy se-ż taja krynyczeńka?“

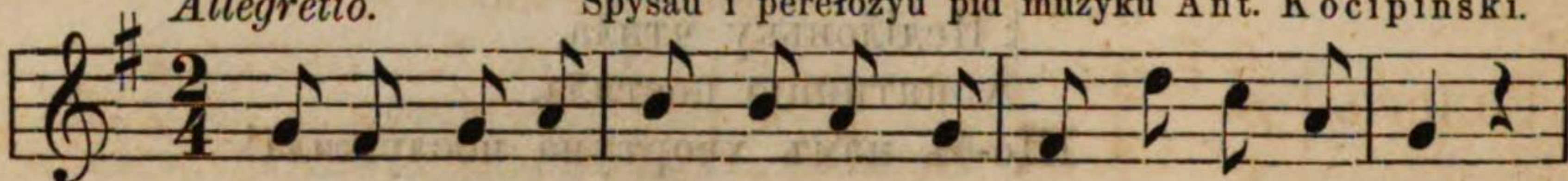
Szumka z Ukrainy.

Hołos z Rukopysi N. A. Markiewicza.

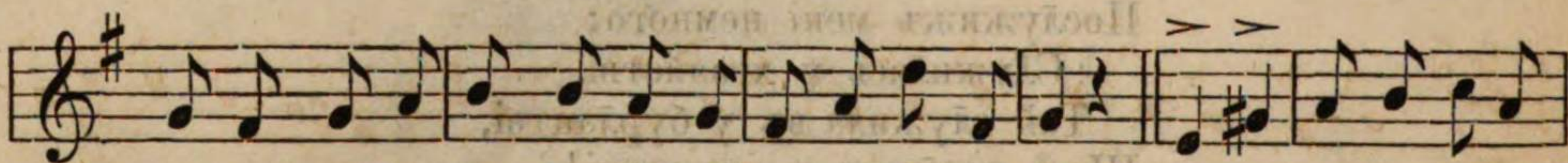
Allegretto.

Spysaŭ i perełożyŭ pid muzyku Ant. Kocipiński.

Hołos.

Czy se-ż ta-ja kry - ny-czeń-ka, szczo ja wo-du pyŭ?

Czy se-ż ta-ja diw-czy-nońka, szczo lubluj lu-byŭ? Oj! žal me-ni bude,

wo-źmut' ji - j lu-de; mo-ja wże ne bu-de. Ne-do-la mo - ja!

Czy se-ż taja krynyczeńka, szczo hołub kupaŭsia?

Czy se-ż taja diwczynońka, szczo ja żenychaŭsia?

Oj! žal meni bude,

Woźmut' jij lude;

Moja wże ne bude.

Nedola moja!

Oj! se-ż taja krynyczeńka, i klucz i widro;

A wże-ż mene diwczynońka zabuła dawno!

Oj! žal meni bude, & &.

Zasypałaś krynyczeńka zołotym piskom;

Zlubyłasja diwczynońka z druhym kozakom.

Oj! žal meni bude, & &.

Wże-ż do teji krynyczeńky steżky zarosły;

Ta wże-ż moju diwczynońku swataty pryjszły!

Oj! žal meni bude, & &.

Szumlat' werby, szczo nad toju krynyceju rostut';

Ta wże-ż moju diwczynońku do Cerkwy wedut'.

Oj! žal meni bude, & &.

Odyn wede za ruczeńku, druhyj za rukaw,

Tretij stojit', serce bołyt', lubyu ta ne wziaŭ.

Oj! žal meni bude, & &.

Перша Сотня.

Треті Десятокъ.

No. 2.

„Чи се-жъ тая криниченька?“

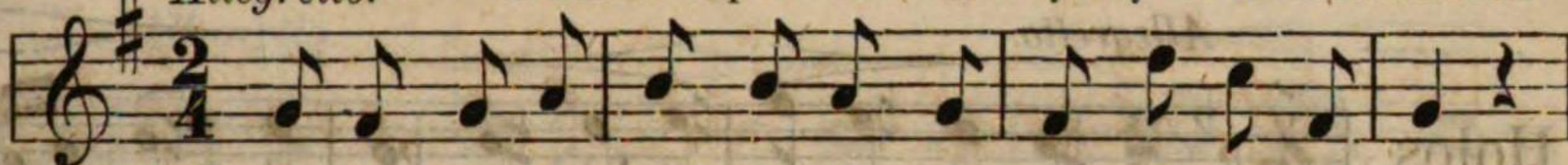
Шумка зъ України.

Голосъ зъ Рукописі Н. А. Маркевича.

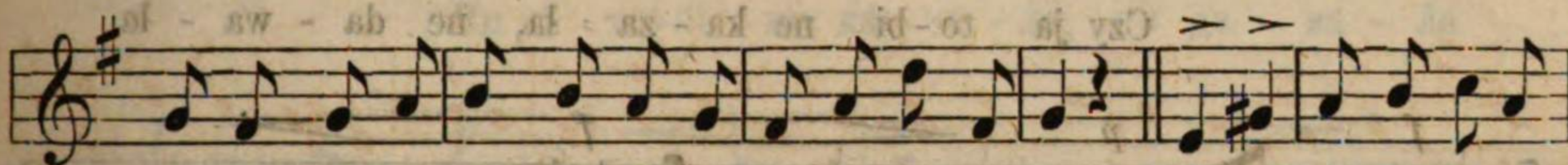
Allegretto.

Списавъ і переложивъ підъ музику А. Коціпінській.

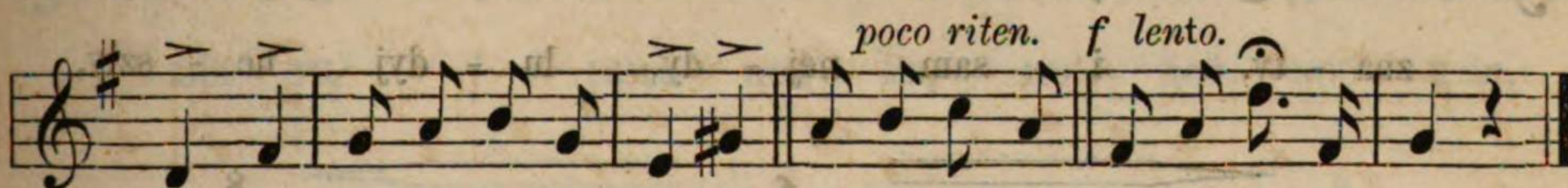
Голосъ.

Чи се-жъ та-я кри-ни-чень-ка, що я во-ду пивъ?

Чи се-жъ та-я дів-чи-нонь-ка, що люблюй любивъ? Ой! жаль ме-ні бу-де,

во-зъмуть й - і лю-де; мо-я вже не бу-де. Не-до-ля мо - я!

Чи се-жъ тая криниченька, що голубъ купався?

Чу се-жъ тая дівчинонька, що я женихався?

Ой! жаль мені буде,

Возъмуть йі люде,

Моя вже не буде.

Недоля моя!...

Ой! се-жъ тая криниченька, і ключъ і відро;

А вже-жъ мене дівчинонька забула давно!

Ой! жаль мені буде, & &.

Засипалась криниченька золотимъ піскомъ;

Злюбилася дівчинонька зъ другимъ козакомъ.

Ой! жаль мені буде, & &.

Вже-жъ до теі криниченьки стежки заросли;

Та вже-жъ мою дівчиноньку сватати прийшли!

Ой! жаль мені буде, & &.

Шумлять верби, що надъ тою криницею ростуть;

Та вже-жъ мою дівчиноньку до Церкви ведуть.

Ой! жаль мені буде, & &.

Одинъ веде за рученьку, другий за рукавъ,

Третій стоїть, серце боїть, любивъ та не взявъ.

Ой! жаль мені буде, & &.

Persza Sotnia.

Tretý Desiatok.

No. 3.

„Czy ja tobi ne kazała?“

Kołomyjka.

Piśnia ze Zborniku Waćława z Oleska.

Perełożyu pid muzyku Ant. Kocipiński.

Allegretto.

Hołos.

Czy ja to - bi ne ka - za - ła, ne da - wa - ła

zna - ty, i sam nej - dy, lu - dyj ne - szły,

ne dast' me - ne ma - ty!

Jakby mene moja maty za takych dawała,
Dawnoby ja w swojej matky chodyła widdana.

Oj! po hori towar pase, po dołyni wiwci,
Ta ne dawaj*) dzhinnyku podarunki w diwci.

Oj! bo toti podarunky u neji ni zaszczo;
Z kim sia zijde, to tia sudyt', każe szczo łedaszczo.

A bodaj ty diwczynońko chyriła boliła,
Oj! ne trochy ty wid mene podarunki w zjiła!

Ta ne kłeny ty dzhinnyku, ne kłeny, ne kłeny,
Stojat' twoji podarunki w mojej matery skryni.

*) Dzhinnyk. Towarczij, kotryj pase towar Hrodeśkyj.

Перша Сотня.

Трети Десятокъ.

No. 3.

„Чи я тобі не казала?“

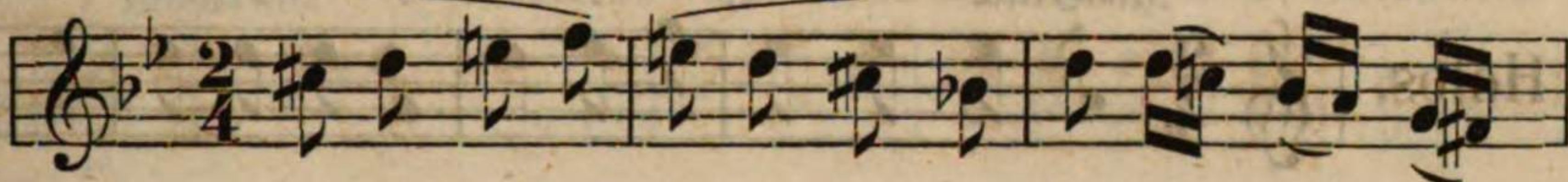
Коломийка.

Пісня зъ Зборніку Вацьлава зъ Олеска.

Переложивъ підъ музику А. Коціпінській.

Allegretto.

Голосъ.

Чи я то-бі не ка-за-ла, не да-ва-ла

зна-ти, і самъ ней-ди, лю-дей не-шли,

не дасть ме-не ма-ти!

Якби мене моя мати за такихъ давала
Давноби я въ своей матки ходила віддана.

Ой! по горі товаръ пасе, по долині вівці;
Та не давай, *) дзгіннику, подарунківъ дівці.

Ой! бо тоті подарунки у неї ні защо,
Зъ кімъ ся зійде, то тя судить, каже що ледащо.

А бодай ти дівчинонько хиріла, боліла,
Ой! не трохи ти відъ мене подарунківъ зыла!

Та не клени дзгіннику, не клени, не клени,
Стоять твої подарунки въ моей матери скрині.

*) Дзгінникъ. Товарчій, котрий пасе товаръ Гродський.

Persza Sotnia.

Trety Desiatok.

No. 4.

„Oj! diwczyno neboho!“

Dwojnaja piśnia

(z pid Braclawi.)

Hołos spiwau H. Szpakowski.

Moderato.

Spysau i perełožy pid muzyku Ant. Kocipiński.

Hołos.

Oj! diw - czy - no ne - bo - ho! lu - byż me - ne ho - ło - ho:

bo ja cha - ty ne ma - ju, że - ny - ty sia du - ma - ju.

Oj hultaju, hultaju!

Ta ja-ż tebe pytaju:

|: Na szczo-ż mene swatajiesz,

Koły chaty ne majesz?:|

Chodim serce, w czużuju,

Poky swoju zbuduju:

|: Zroblu tobi chatynu

Z rożowoho cwitynu.:|

Zbuduj chatu z łobody,

Ta w czużuju ne wedy —

|: Czuża chata takaja,

Jak swekrucha łychaja.:|

Podobnij słowa w Zborniku:
Ambrosia Metlińskoho. Str. 119.

Перша Сотня.

Трети Десятокъ.

No. 4.

„Ой! дівчино неього!“

Двойная пісня

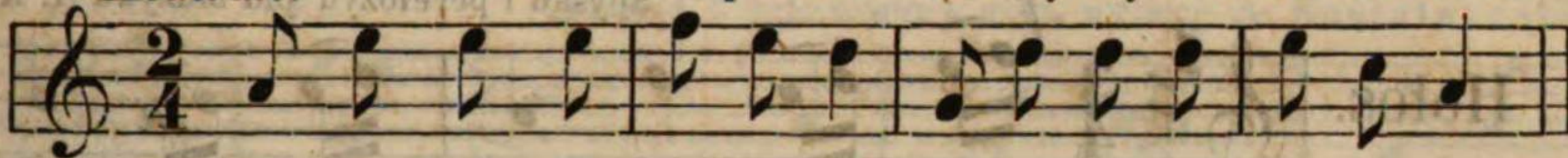
(зъ підъ Брацлаві.)

Голосъ співавъ Г. Шпаковскій.

Moderato.

Списавъ і переложивъ підъ музику А. Коціпінскій.

Голосъ.

Ой! дів-чи-но не-бо-го! лю-бимъ-ме-не го-ло-го:

бо я ха-ти не ма-ю, же-ни-ти-ся ду-ма-ю!

Ой гуляю, гуляю!

Та я-жъ тебе питаю:

: На що-жъ мене сватаєшъ.

Коли хати не маєшъ?:|

Ходімъ серце, въ чужую,

Поки свою збудую:

: Зроблю тобі хатину

Зъ рожевого цвітину.:|

Збудуй хату зъ лободи,

Та въ чужую не веди —

: Чужа хата така,

Якъ свекруха лихая.:|

Подобній слова въ Сборнику:
Амбросія Метлінського. Стр. 119.

Persza Sotnia.

Trety Desiatok.

No. 5.

„Nema hirsze, tak nikomu.“

Piśnia Burlaćka

(z pid Bohusławi.)

Hołos spiwau F. A. Filipowicz.

Andante.

Spysau i perełožyū pid muzyku A. Kocipiński.

Hołos.

Ne - ma hir - sze, tak ni - ko - mu,

jak Bur - ła - ci mo - ło - do - mu! He - j! he -

j! jak Bur - ła - ci mo - ło - do - mu!

Zarosywsia, zabrodyusia;

De ty burlak wołoczyusia?

Hej! hej!

De ty burlak wołoczyusia!

Jarom, jarom, za towarom,

A łuhamy za wołamy.

Hej! hej!

A łuhamy za wołamy!

Pryjszou burlak ta-j do chaty:

„Daj chożiajka weczery!“

Hej! hej!

Daj chożiajka weczery!

Ni pałyła, ni topyła,

Weczery ne waryła;

Hej! hej!

Weczery ne waryła!

Перша Сотня.

Трети Десятокъ.

No. 5.

„Нема гірше, такъ нікому.“

Піснь Бурлацька

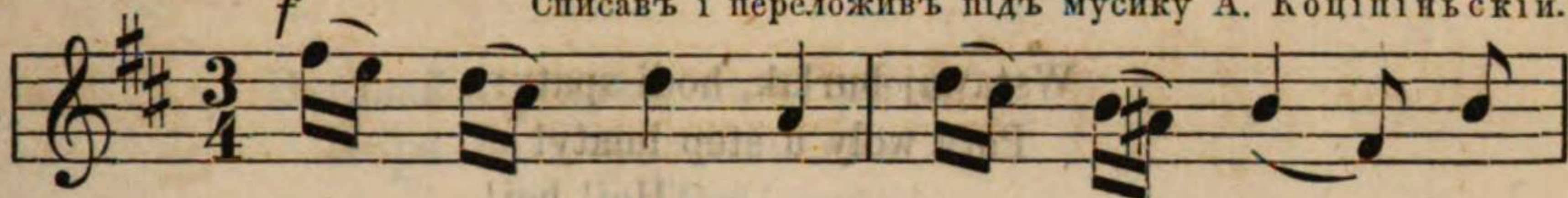
(зъ підъ Богуславі).

Голосъ співавъ Ф. А. Філіповичъ.

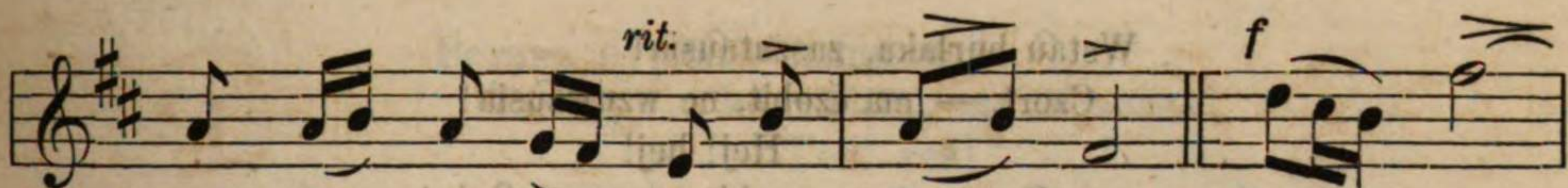
Andante.

Списавъ і переложивъ підъ музику А. Коціпінській.

Голосъ.

Не - ма гір - ше такъ ні - ко - му,

якъ Бур - ла - ці мо - ло - до - му! Ге-й! ге-

й! якъ Бур - ла - ці мо - ло - до - му!

Заросився, забродився;
 Де ти бурлакъ волочився?
 Гей! гей!
 Де ти бурлакъ волочився!

Яромъ, яромъ, за товаромъ,
 А лугами за волами.
 Гей! гей!
 А лугами за волами!

Прийшовъ бурлакъ та-й до хати:
 „Дай хозяйко вечеряти!“
 Гей! гей!
 Дай хозяйко вечеряти.

Ні палила, ні топила,
 Вечеряти не варила;
 Гей! гей!
 Вечеряти не варила!

Lahaj burlak i tak spaty,
Nema czoho weceraty.
Hej! hej!
Nema czoho weceraty!

Szcze-j burlaka ne poślauśia:
A choziain wże prospaűsia.
Hej! hej!
A choziain wże prospaűsia!

Wstawaj burlak, hodi spaty:
Pora woły u step hnaty!
Hej! hej!
Pora woły u step hnaty!

Wstaű burlaka, zaszataűsia!
Czort, — ma czobit, ne wzuwaűsia!
Hej! hej!
Czort, — ma czobit, ne wzuwaűsia!

Nema swyty, — ne wdjahaűsia,
Za wołamy pospishaűsia.
Hej! hej!
Za wołamy pospishaűsia!

Piszou jarom za towarom,
A łuhamy za wołamy.
Hej! hej!
A łuhamy za wołamy!

Лягай бурлакъ і такъ спати,
Нема чого вечеряти.

Гей! гей!

Нема чого вечеряти!

Щей бурлака не послався;
А хозяїнъ вже проспався.

Гей! гей!

А хозяїнъ вже проспався.

Вставай бурлакъ, годі спати;
Пора воли у степъ гнати!

Гей! гей!

Пора воли у степъ гнати!

Вставъ бурлака зашатався;
Чортъ, — ма чобітъ, не взувався!

Гей! гей!

Чортъ, — ма чобітъ, не взувався!

Нема свити, — не вдягався,
За волами поспішався.

Гей! гей!

За волами поспішався.

Пішовъ яромъ за товаромъ
А лугами за волами.

Гей! гей!

А лугами за волами.

Persza Sotnia.

Trety Desiatok.

No. 6.

„Diwka w siniach stojała.“

Dwojnaja Piśnia

(z pid Konstantynohrada.)

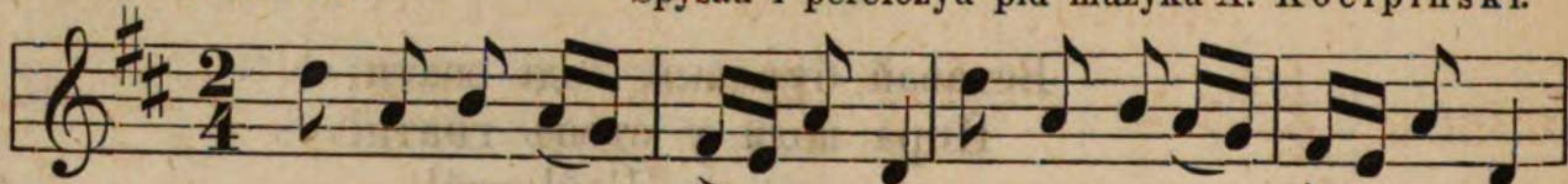
Hołos spiwaŭ Hreh. Iw. Popow.

Diwka.

Moderato.

Spysaŭ i perełożyŭ pid muzyku A. Kocipiński.

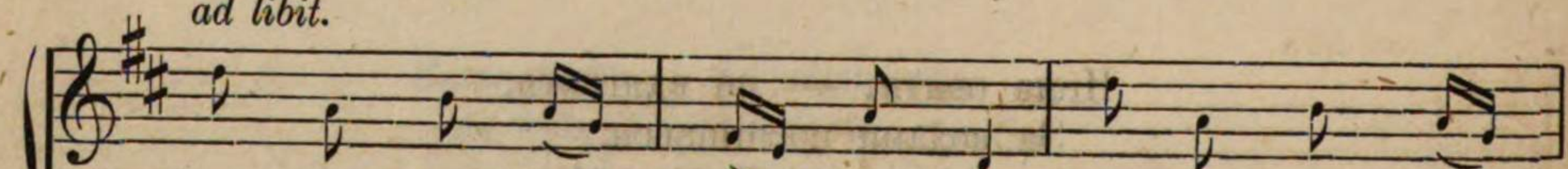
Hołos.

Diwka w si-niach sto - ja - ła, na Ko - za - ka mor - ha - ła:

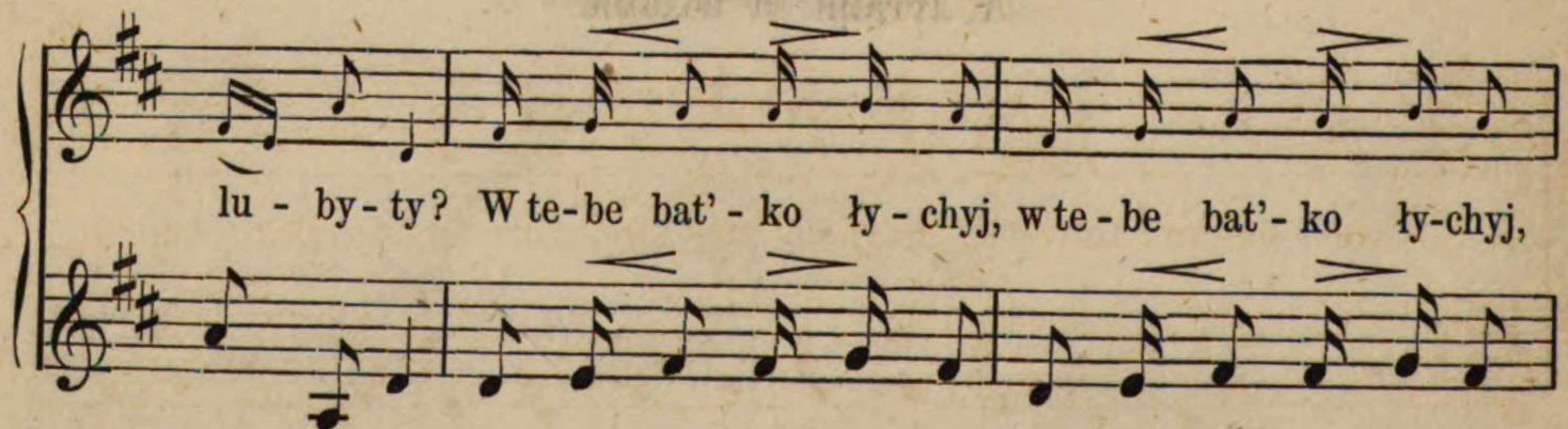
Ty Ko - za - cze cho - dy, me - ne wir - no lu - by, ser - ce mo - je! ser - ce moje!

ad libit.Kozak.
ad libit.

Oj! jak me - ni cho - dy - ty, te - be wir - no

lu - by - ty? W te - be bat' - ko ły - chyj, w te - be bat' - ko ły - chyj,

*ritard.**f à tempo.*

ser - ce mo - je! ser - ce mo - je!

*ritard.**f à tempo.*

Перша Сотня.

Трети Десятокъ.

No. 6.

„Дівка въ сіняхъ стояла.“

Двойная Пісня

(зъ підъ Константинограда.)

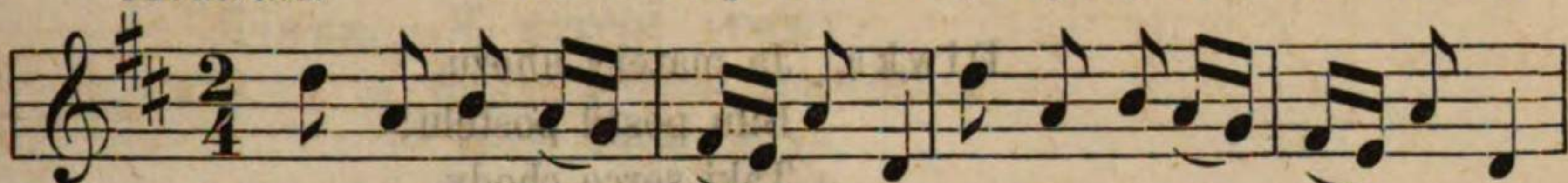
Голосъ співавъ Грег. Ів. Поповъ.

Дівка.

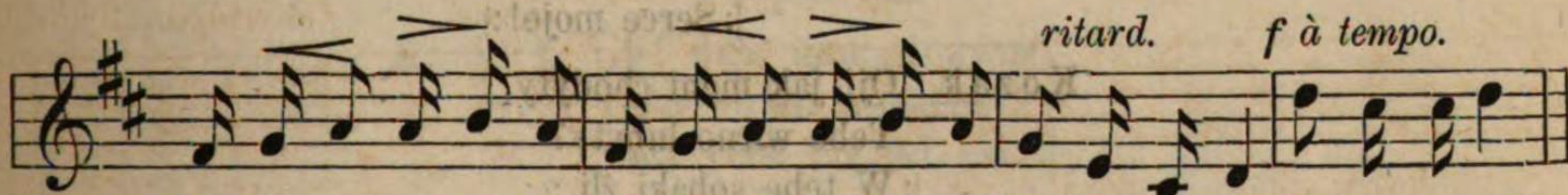
Moderato.

Списавъ і переложивъ підъ музику А. Коціпінській.

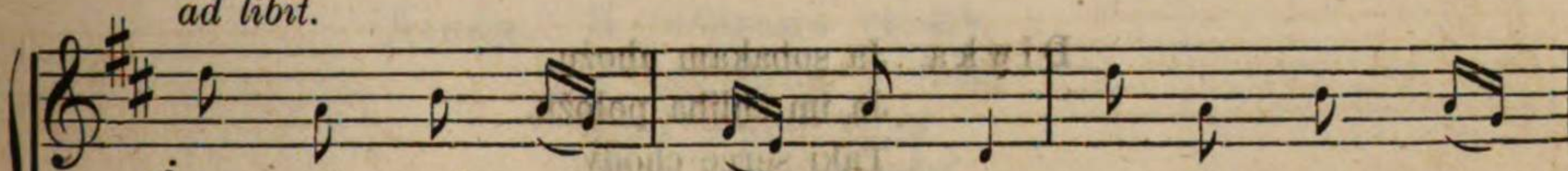
Голосъ.

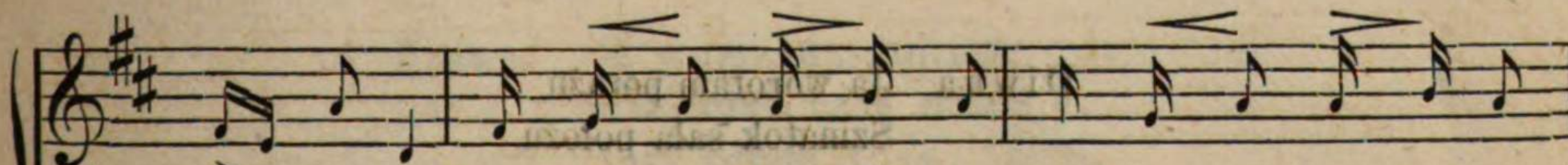
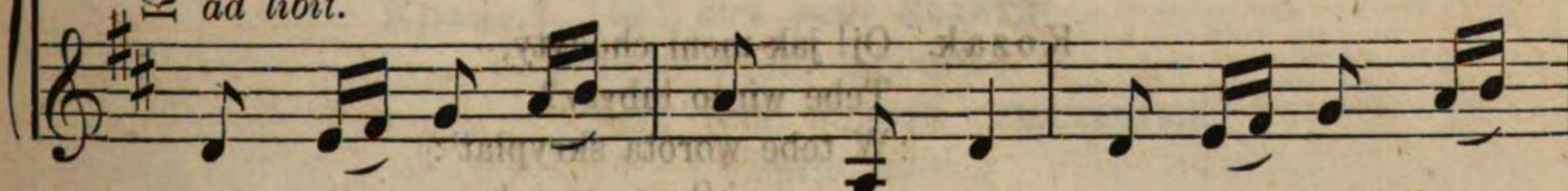
Дів-ка въсі-няхъ сто-я-ла, на Ко-за-ка мор-га-ла:

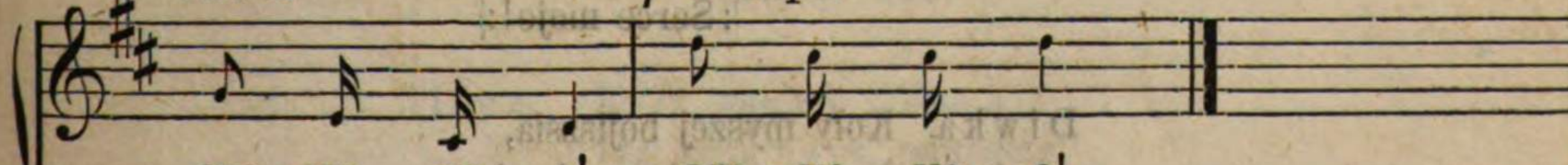
Ти ко-за-че хо-ди, ме-не вір-но лю-би, сер-це мо-е! сер-це мо-е!

ad libit.Козакъ.
ad libit.

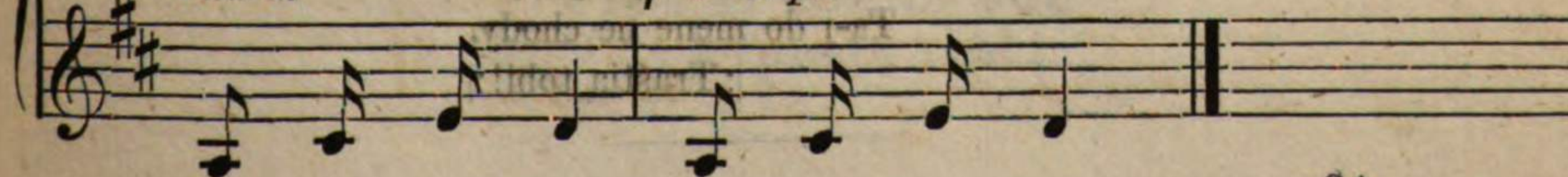
Ой! якъ ме-ні хо-ди-ти, те-бе вір-но

лю-би-ти? вѣте-бе бать-ко ли-хий, вѣте-бе бать-ко 'ли-хий,

*ritard.**f à tempo.*

сер-це мо-е! сер-це мо-е!

*ritard.**f à tempo.*

Diwka. Ja bat'kowi uhožu
Ja horilky nacižu;
Taki serce chody,
Mene wirno luby.
|: Serce moje! |:

Kozak. Oj! jak meni chodyty!
Tebe wirno lubyty?
|: W tebe maty łycha: |
|: Serce moje! |:

Diwka. Ja matery uhožu,
Biłu postil postelu;
Taki serce chody
Mene wirno luby;
|: Serce moje! |:

Kozak. Oj! jak meni chodyty,
Tebe wirno lubyty?
|: W tebe sobaki źli.: |
|: Serce moje! |:

Diwka. Ja sobakam uhožu,
Ja im chliba położu.
Taki serce chody
Mene wirno luby,
|: Serce moje! |:

Kozak. Oj! jak meni chodyty,
Tebe wirno lubyty?
|: W tebe worota skryplat': |
|: Serce moje! |:

Diwka. Ja worotam poražu
Szmatok sała położu.
Taki serce chody;
Mene wirno luby.
|: Serce moje! |:

Kozak. Oj! jak meni chodyty,
Tebe wirno lubyty?
|: W tebe myszy zły.: |
|: Serce moje! |:

Diwka. Koły myszej bojiszsia,
Na worotiach powiszsia.
Oj zhyń! . . . propady!
Ta-j do mene ne chody.
|: Traśtia tobi! |:

Дівка. Я батькові угожу
Я горілки націжу;
Такі серце ходи
Мене вірно люби.
|: Серце мое! :|

Козакъ. Ой! якъ мені ходити!
Тебе вірно любити?
|: Въ тебе мати лиха. :|
|: Серце мое! :|

Дівка. Я матері угожу,
Білу постіль постелю;
Такі серце ходи,
Мене вірно люби.
|: Серце мое! :|

Козакъ. Ой! якъ мені ходити!
Тебе вірно любити?
|: Въ тебе собакі злі. :|
|: Серце мое! :|

Дівка. Я собакамъ угожу,
Я імъ хліба положу;
Такі серце ходи
Мене вірно люби.
|: Серце мое! :|

Козакъ. Ой! якъ мені ходити!
Тебе вірно любити?
|: Въ тебе ворота скриплять.:|
|: Серце мое! :|

Дівка. Я воротамъ поражу
Шматокъ саїа положу;
Такі серце ходи
Мене вірно люби.
|: Серце мое! :|

Козакъ. Ой! якъ мені ходити!
Тебе вірно любити?
|: Въ тебе миші злі. :|
|: Серце мое! :|

Дівка. Коли мишей боїшся
На воротяхъ повішся
Ой згинь!... пропади!
Та-й до мене не ходи.
|: Трасьтя тобі! :|

Persza Sotnia.

Tretý Desiatok.

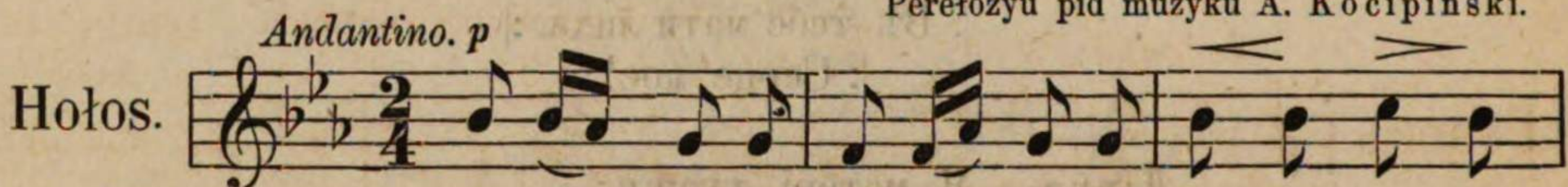
No. 7.

„Chyłyły sia husty łozy.“

Piśnia.

Hołos z Rukopysi N. A. Markiewicza.

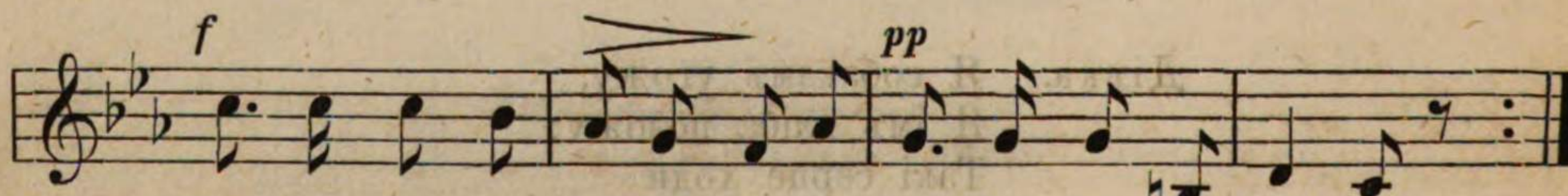
Perełożyu pid muzyku A. Kocipiński.

Chy-ły - ły sia hu - sti ło - zy, wid - kil wi - ter

wi - je; dy - wy - ły - sia ka - ri o - czy, wid - kil my - łyj ji - de.

Dy - wy - ły - sia ka - ri o - czy, wid - kil my - łyj ji - de.

Chyłyły sia husti łozy,
Ta wże-j perestały;
|: Dywyły sia kari occhi.
Ta-j plakaty stały. :|

Rosła, rosła diwczynońka,
Ta-j na pori stała;
|: Żdała, żdała kozaczeńka,
Ta-j plakaty stała. :|

W koneć hrebli szumiat' werby,
Szczó ja nasadyła;
|: Nemaż toho kozaczeńka,
Szczó ja polubyła. :|

Oj! ne płaczte kari occhi,
Taka wasza dola;
|: Polubyła kozaczeńka
Po misiáciu stoja. :|

Oj! nemaje kozaczeńka —
Pojichau za Desnu:
|: Rosty, rosty diwczynońko
Na druhuju wesnu! :|

Zeleneńki ohiroczky,
Żouteńki kwitoczky;
|: Nema moho myleńkoho
Płaczut' kari oczky. :|

Bolat', bolat' moi oczky
Serdeńko ponyło;
|: Ne baczú ja myleńkoho —
I diło ne myło! . . . :|

Перша Сотня.

Трети Десятокъ.

No. 7.

„Хилили ся густі лози.“

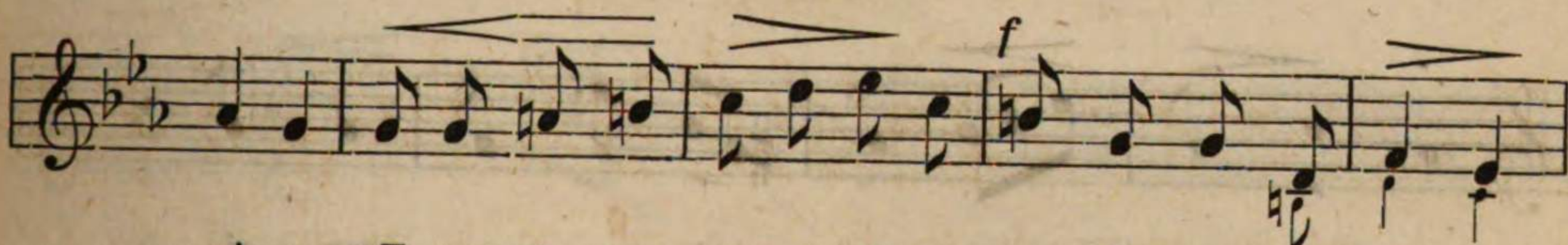
Пісня.

Голосъ зъ Рукописі Н. А. Маркевича.

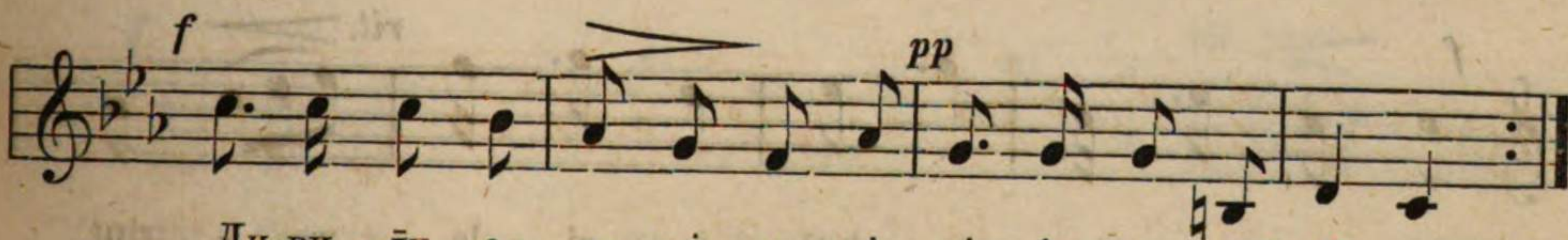
Переложивъ підъ музику А. Коціпінскій.

Хи-ли - ли ся гу-сті ло-зи, від-кіль ві-теръ

ві-е; Ди-ви - ли ся ка-рі о - чі, від-кіль ми-лій й - де.

Ди-ви - ли ся ка-рі о - чі, від-кіль ми-лій й - де.

Хилили ся густі лози,
Та вже-й перестали;
: Дивили ся карі очі,
Та-й плакати стали.:

Въ конецъ греблі шумять верби,
Що я насадила
: Немажъ того козаченька,
Що я полюбила.:

Ой! немає козаченька —
Пойхавъ за Десну:
: Рости, рости дівчинонько
На другу весну! —:

Росла, росла дівчинонька,
Та-й на порі стала;
: Ждала, ждала козаченька,
Та-й плакати стала.:

Ой! не плачте карі очі!
Така ваша доля:
: Полюбила козаченька
По місяцю стоя!:

Зелененькі огірочки,
Жовтенські квіточки!
: Нема мого миленького,
Плачуть карі очки.:

Болять, болять мої очки,
Серденько понило....
: Не бачу я миленького —
И діло не мило!...:

Persza Sotnia.

Trety Desiatok.

No. 8.

„Ne chody Hryciu na wieczernyci.“

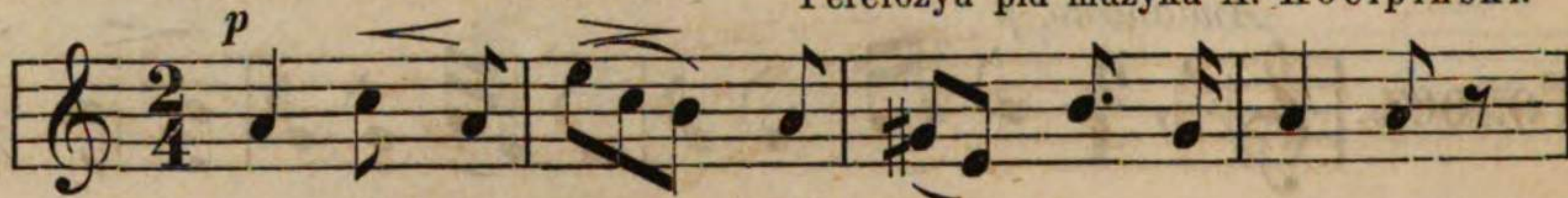
Dumka z Ukrainy.

Hołos z Rukopysi M. Wyhorniückoho.

Andante.

Perełożyu pid muzyku A. Kocipiński.

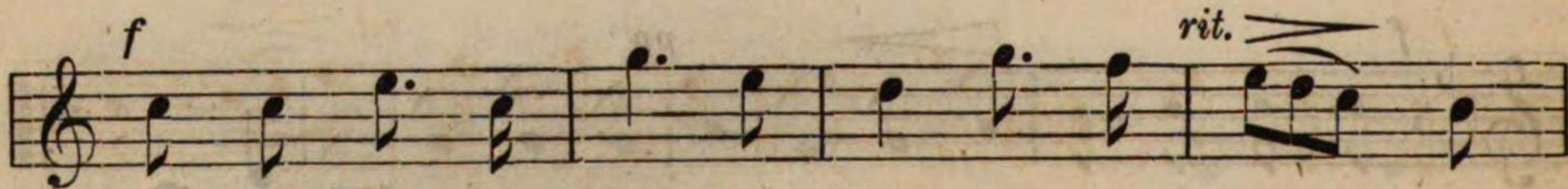
Hołos.

Ne cho - dy Hry - ciu na we - czer - ny - ci,

bo tam diw - cza - ta wsi cza - ry - wny - ci.

So - ło - mo - ju pa - lut' i - zi - la wa - riut',

à tempo.

te - be Hry - cu - niu zdo - ro - wla po - zba - wluť.

Tam no odnaja czornobrywaja,
To czarywnycia sprawedływaja. —
W nedilu rano zila kopała,
A w ponediłok popołokała.

Pryszou wiwtorok, zila waryła;
Pryszła sereda, Hrycia strojła;
Oj! pryszou czetwer, ta wże Hryć pomer;
Pryszła piatnycia, pochowały Hrycia.

Schowały Hrycia błyżko hranyci,
Płakały za nym wsi mołodyci,
I diwki ruky bili łomały,
Jak mołodoho Hrycia chowały.

Перша Сотня.

Трети Десятокъ.

No. 8.

„Не ходи Грицю на вечерниці.“

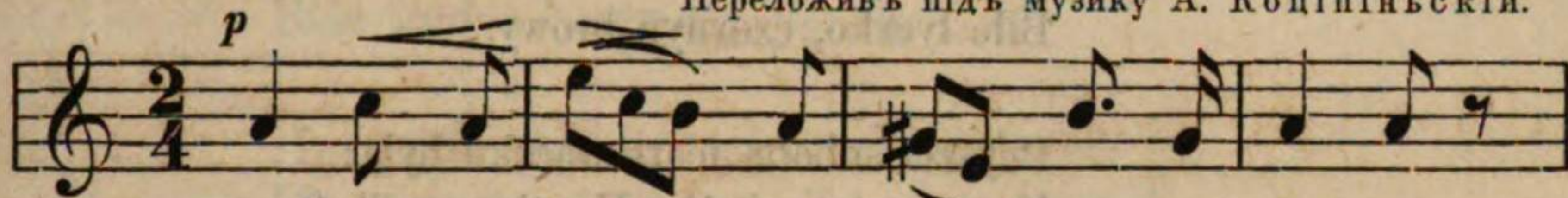
Думка зъ України.

Голосъ зъ Рукописі М. Вигорніцького.

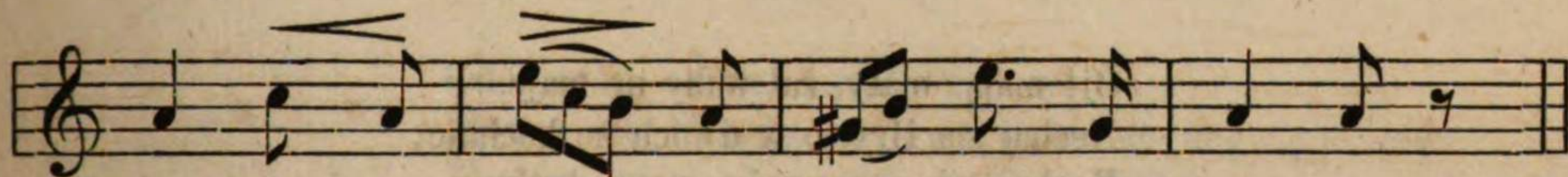
Andante.

Переложивъ підъ музику А. Коціпінській.

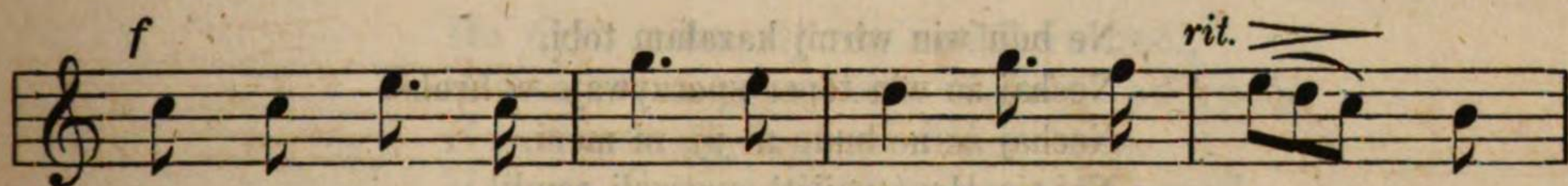
Голосъ.

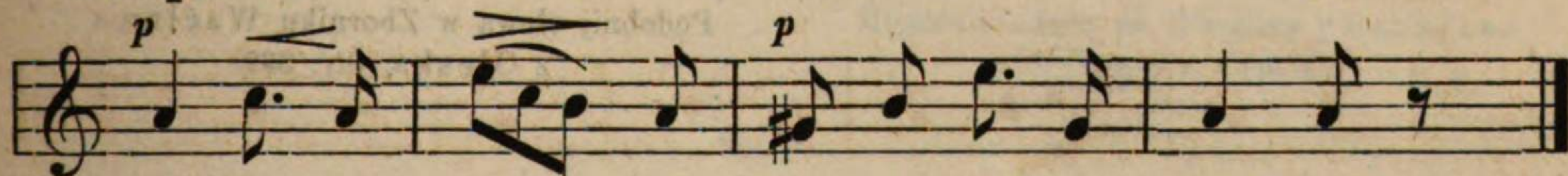
Не хо - ди Гри - цю на ве - чер - ни - ці,

бо тамъ дів - ча - та всі ча - ри - вни - ці.

Со - ло - мо - ю па - лють і зі - ля ва - рють,

à tempo.

те - бе Гри - цю - ню здо - ро - вля по - зба - влють.

Тамъ по одна чорнобривая,
То чаривниця справедливая. —
Въ неділю рано зіля копала,
А въ понеділокъ пополюкала.

Прийшовъ вівторокъ, зіля варила;
Прийшла середа, Гриця строїла;
Ой прийшовъ четверъ, та вже Гриць померъ;
Прийшла п'ятниця, поховали Гриця.

Сховали Гриця близько границі,
Плакали за нимъ всі молюдиці,
І дівкі руки білі ломали,
Якъ молодого Гриця ховали;

I chłopci wsi Hrycia żałowali,
Czornobrywaju wsi prokływały;
Nema i ne bude druho Hrycia,
Szczoho zihnała z świta czarywnycia!

„Takby ja znała z sinej do chaty,
Ta jak ja znała czym czaruwały;
Oj! sut' u mene czary hotowi,
Biłe łyczko, czornyji browy.“ —

Pyszła sobota, maty doczku była:
Na szczoż ty dońko Hrycia strojiła?
— Ne znałaś toho szczo zila umije,
Szczu Hryć skonaje, nim kohut zapije? —

Oj! maty, maty, żal wahy ne maje,
Nechaj sia Hrycio w dwóch ne kochaje;
Kochaŭ win szcze pricz mene druhuju,
Także diwczynu czornobrywaju.

Ne buŭ win wirnij kazałam tobi,
Nechaj że win teper spoczywaje w hrobi;
Nechaj że ne bude ni jij, ni meni,
Naj sia Hryć najiśt' surowoji zemli!

Podobnij słowa w Zborniku Waćława
z Oleska, Str. 332.

І хлопці всі Гриця жалували,
Чорнобривую всі проклинали;
Нема і не буде другого Гриця,
Щого зігнала зь світа чаривниця!

„Такби я знала зь сіней до хати,
Та якъ я знала чимъ чарувати;
Ой! суть у мене чари готові,
Біле личко, чорнийі брови.“ —

Прийшла субота, мати дочку би́ла:
На щожъ ти донько Гриця строїла?
Не зналась того що зіля уміє,
Що Гриць сконає, німъ когутъ запіє? -

Ой! мати, мати, жаль ваги не має,
Нехай ся Гриціє вь двохъ не кохає;
Кохавъ вінъ ще прічъ мене другу,ю,
Также дівчину чорнобривую.

Не бувъ вінъ вірній, казаламъ тобі,
Нехай же вінъ теперъ спочиває вь гробі;
Нехай же не буде ні йі, ні мені,
Най ся Гриць найість суровойі землі!

Подобній слова вь Зборніку у Вацьлава
зъ Олеска. Стр. 332.

Persza Sotnia.

Trety Desiatok.

No. 9.

„Pojichau myłyj, zostały sia tuhy!“

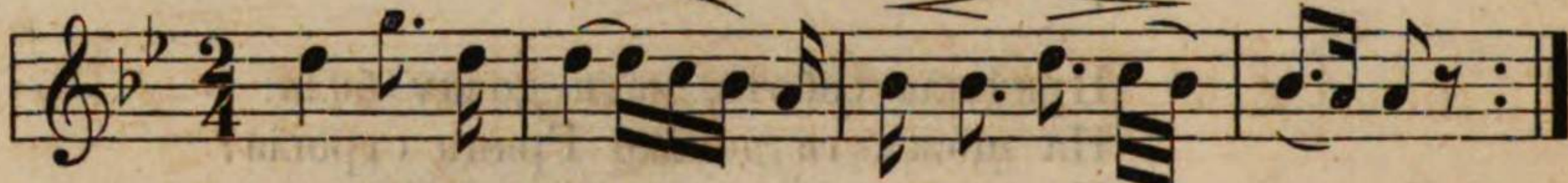
Dumka z Podola.

Piśnia ze Zborniku Waćława z Oleska.

Adagio.

Perełożyu pid muzyku A. Kocipiński.

Hołos.

Po - ji - chaŭ my - łyj, zo - sta - ły sia tu - hy,
 Mylszyj nad nio - ho wże ne bu - de dru - hy;

ja o - nym my - ślu, ta ne za - bu - du,

bo je - ho lu - - blu, ta lu - by - ty bu - du.

Dajże mu Boże zdrowla i szczastja,
 Borony jeho wid wseho nieszczastja;
 |: Ja o nym myślu, ta ne zabudu,
 Bo jeho lublu, ta lubyty budu! :|

Wyschnu od żalu i wypłaczu oczy,
 Ne zbudu tuhy ni w deń, ani w noczy;
 Ja o nym myślu, & &.

Może ja bidna ta daremne płaczu,
 Może ja jeho ta wże ne obaczu;
 Ja o nym myślu, & &.

Może w mołodych diwczat hromadi,
 Może pomysłt o jakiji zdradi;
 Ja o nym myślu, & &.

Перша Сотня.

Трети Десятокъ.

No. 9.

„Пойіхавъ мильй, зостали ся туги!“

Думка зъ Подоля.

Піснья зе Зборнику Вацьлава зъ Олеска.

Переложивъ підъ музику А. Коціпінській.

Adagio.

Голосъ.

По-йі-хавъ ми - лий, зо-ста-ли ся ту-ги,
 Мильший надъ нѣ - го вже не бу-де дру-ги;

я о нимъ ми - слю, та не за - бу - ду,

бо ё - го лю - - - блю, та лю - би - ти бу-ду.

Дайже му Боже здоровля і щастя,
 Борони ёго відъ всего нещастя;
 Я о нимъ мислю, та не забуду,
 Бо ёго люблю, та любити буду. :

Висхну одъ жалю і виплачу очи,
 Не збуду туги ні въ день, ані въ ночі;
 Я о нимъ мислю, & &.

Може я бідна та даремне плачу,
 Може я ёго та вже не обачу;
 Я о нимъ мислю, & &.

Може въ мо́лодихъ дівчатъ громаді,
 Може помислить о якійі зраді;
 Я о нимъ мислю, & &.

Persza Sotnia.

Tretý Desiatok.

No. 10.

„A u naszoji wdowyci chata na pomości!“

Piśnia z Ukrainy

(z pid Wisznopoli.)

Hołos spiwaŭ A. Gnatkowski.

Andante.

Spisaŭ i perełożyŭ pid muzyku A. Kocipiński.

Hołos.

p

A u na - szo - ji wdo - wy - ci

f *mf*

cha - ta na po - mo - ści; pry - ji - cha - ły

f

do wdo - wy - ci try ko - za - ki w ho - sti.

A u naszoji wdowyci chata na pomości,
 |: Pryjichały do wdowyci try kozaki w hosti.:|

Перша Сотня.

Трети Десятокъ.

No. 10.

„А у нашої вдовиці хата на помості.“

Пісня зъ України

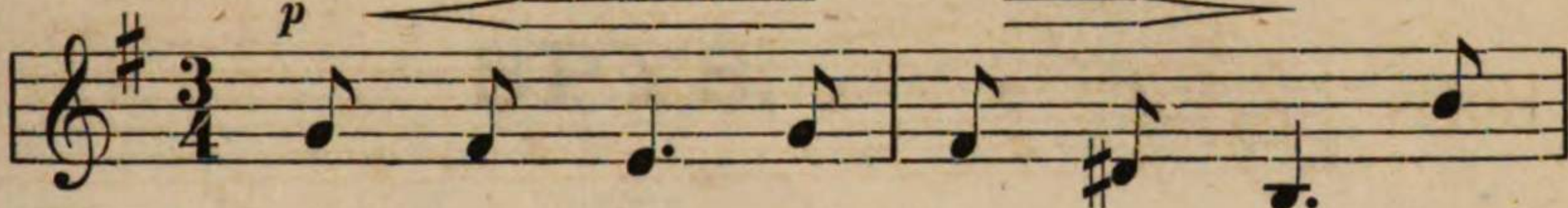
(зъ підъ Вішнюполі.)

Голосъ співавъ А. Гнатковскій.

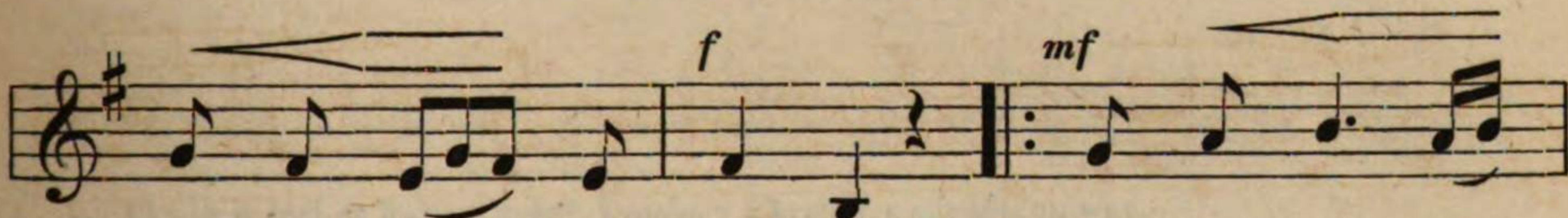
Andante.

Списавъ і переложивъ підъ музику А. Коціпінській.

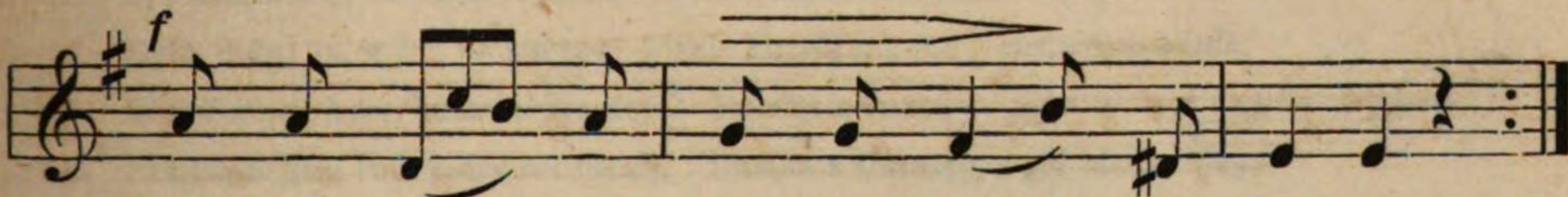
Голосъ.

А у на - шо - і вдо - ви - ці

ха - та на по - мо - сті; при - йі - ха - ли

до вдо - ви - ці три ко - за - кі вѣ го - сті.

А у нашої вдовиці хата на помості,
Прийіхали до вдовиці три козаки вѣ гості.

w Lipsi, w druckarni Jul. Klinkhardta.